

РЕШЕНИЕ

№ 31479

гр. София, 08.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 13.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4834** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител/ЗДСл/.

Делото е образувано по жалба на Г. В. Т., ЕГН: [ЕГН] адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. А27, срещу Заповед № РД 14-433/06.04.2026 г. на Министъра на културата, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката, на основание чл. 16а, ал. 3 във вр. с чл. 107, ал. 1, т. 10 от ЗДСл.

Оспорва се заповедта като незаконосъобразна и се иска отмяната ѝ. Счита се, че заповедта противоречи на материалния закон, издадена е при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, липса на мотиви и несъответствие с целта на закона.

В процесния случай липсвали данни за настъпване на такава обективна промяна. В заповедта не били изложени конкретни факти, които да обосноват необходимостта от прекратяване на служебното правоотношение именно на това основание.

Самото позоваване на правната норма не било достатъчно - следвало да се установят конкретни фактически обстоятелства, които да попадат в хипотезата на закона, каквито в случая липсвали.

Административният орган носел доказателствената тежест да установи наличието на тези предпоставки, което в случая не било сторено.

Длъжността продължавало да съществува като щатна бройка-„Главен експерт“ не била премахната, не е трансформирана в утвърденото длъжностно разписание на администрацията, нещо повече - длъжността била свободна, което категорично показвало, че не е

налице реална необходимост от прекратяване на служебното правоотношение.

В съдебно заседание жалбоподателката Г. В. Т. – редовно призована, не се явява и не се представлява.

Отникът МИНИСТЪРА НА КУЛТУРАТА – редовно призован, се представлява от юрк.И.. Ю. И. иска съдът да отхвърли жалбата като недоказана. Поддържа писмения отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и се установява от приложената административна преписка и личното кадрово досие, че Г. В. Т. със заповед № РД14-1205 от 02.12.2025 г. на министъра на културата е била назначена на длъжност „главен експерт“ в отдел „Регионални дейности“, дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“ (МСЕПРД) в Министерство на културата, на длъжност предвидена за 6 (шест) часов работен ден, без конкурс.

С иницираща докладна записка рег. № 24-09-125/27.03.2026 г. от директора на дирекция МСЕПРД, адресирана до министъра на културата, е направено предложение за извършване на трансформация на щатната бройка за длъжността „главен експерт“ на 6-часов работен ден, заема на жалбоподателката, като същата длъжност премине на 8-часов работен ден. Като основание за искането на трансформацията е посочено, че е настъпило увеличаване в обема на работата, а извършването на трансформацията е цел да се осигури по-ефективна организация на работата и адекватно разпределение на функциите в дирекцията. С оглед на описаното организационно обезпечаване на работния процес директора на дирекцията е установил, че се налага длъжността, заема на жалбоподателката, да се преобразува от 6-часов работен ден, в такава на пълен 8-часов работен ден. Предложената промяна е била продиктувана както от организационен, така и от функционален характер, без да се засяга общата щатна численост на дирекцията. Целта била да се осигури по-добро изпълнение на възложените задачи, съответствайки на текущите цели и приоритети в работата на дирекцията и като цяло на администрацията.

Описаната докладна записка е одобрена от министър и е насочена към дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“ (АОЧР) за предприемане на действия по компетентност, а именно: за извършване на трансформация на щатната бройка, заема на Г. Т. и прекратяване на служебното и правоотношение на основание чл. 107, ал. 1, т. 10 от Закона за държавния служител, тъй като била налице хипотезата на чл. 16а, ал. 3 от ЗДСл и органът по назначаване е прекратил едностранно служебното правоотношение с държавния служител, назначен да заема длъжност при непълно работно време, когато длъжността е определена за заемане при пълно работно време.

От приложените в административната преписка документи се установява, че със заповед № РД14-1205 от 02.12.2025 г. на министъра на културата, Г. В. Т. е назначена на длъжност „главен експерт“ в дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“ в Министерство на културата. Позицията е определена в длъжностното разписание за заемане при непълно работно време, в хипотезата на чл. 16 а, ал. 1 от Закона за държавния служител. Считано

от 06.04.2026 г., съгласно заповед № РД10-45/06.04.2026 г. на министъра на културата, за заеманата от жалбоподателят длъжност е извършена трансформация: от "главен експерт на непълно работно време" с 6-часов работен ден, в длъжност "главен експерт на пълно работно време" с 8-часов работен ден, която следва да бъде заета чрез провеждане на конкурс, за което е утвърдено и длъжностно разписание на длъжностите в Министерството на културата, в сила от датата на издаване на заповедта - 06.04.2026 г.

По делото е представена административната преписка.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Прекратяването на служебното правоотношение е извършено от компетентен административен орган – органът по назначаването. При издаването на административния акт е спазена установената писмена форма. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаване на административния акт. Въз основа на това, съдът прави извод, че не са налице основания за отмяна на оспорената заповед на основание чл. 146, т.1, т.2 и т.3 от АПК.

Въз основа на събраните доказателства по делото, не се констатира и нарушения на материалния закон и целта на закона, обосноваващи отмяната на оспорения акт, на основание чл. 146, т.4 и т. 5 от АПК.

Като правно основание за издаване на процесната заповед е посочена разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 10 от ЗДСл, съгласно която "органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато длъжността по чл. 16а, ал. 1 бъде определена за заемане при пълно работно време.

По делото не се спори, а и от заповедта за назначаване и приложеното към кадровото досие доказателства, безспорно е установено, че Г. В. Т., е назначена със Заповед № РД14-1205 от 02.12.2025 г. на министъра на културата на длъжност „главен експерт“ в отдел „Регионални дейности“, дирекция „Международно сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“ (МСЕПРД) в Министерство на културата, на длъжност предвидена за 6 (шест) часов работен ден, при 5 дневна, без конкурс.

Със заповед № РД10-45/06.04.2026 г. на министъра на културата, за заеманата от жалбоподателят длъжност е извършена трансформация: от "главен експерт на непълно работно време" с 6-часов работен ден, в длъжност "главен експерт на пълно работно време" с 8-часов работен ден, която следва да бъде заета чрез провеждане на конкурс, за което е утвърдено и длъжностно разписание на длъжностите в Министерството на културата, в сила от датата на издаване на заповедта - 06.04.2026 г.

Заповедта е издадена въз основа на докладна записка рег. № 24-09-125/27.03.2026 г. от директора на дирекция МСЕПРД, адресирана до министъра на културата, с която е направено предложение за извършване на трансформация на щатната бройка за длъжността „главен експерт“ на 6-часов работен ден, заемана от жалбоподателката, като същата длъжност преминава на 8-часов работен ден.

Предвид това Служебното правоотношение на Г. В. Т., е прекратено на основание чл. 107, ал. 1, т. 10

ЗДСл., съгласно което органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато длъжността по чл. 16а, ал. 1 бъде определена за заемане при пълно работно време, а съгласно чл. 16а, ал. 2 ЗДСл длъжностите, които могат да се заемат при непълно работно

време, се определят в длъжностното разписание на съответната администрация, като дневната продължителност на непълното работно време не може да е по-кратка от 4 часа и по-дълга от 6 часа, т. е., за да е налице непълно работно време за определена длъжност, то тя трябва да е определена като такава в длъжностното разписание.

Като основание за искането на трансформацията е посочено, че е настъпило увеличаване в обема на работата, а извършването на трансформацията е цел да се осигури по-ефективна организация на работата и адекватно разпределение на функциите в дирекцията. С оглед на описаното организационно обезпечаване на работния процес директора на дирекцията е установил, че се налага длъжността, заемана от жалбоподателя, да се преобразува от 6-часов работен ден, в такава на пълен 8-часов работен ден. Предложената промяна е била продиктувана както от организационен, така и от функционален характер, без да се засяга общата щатна численост на дирекцията. Целта била да се осигури по-добро изпълнение на възложените задачи, съответствайки на текущите цели и приоритети в работата на дирекцията и като цяло на администрацията.

В настоящия случай са изпълнени предпоставките на визираната разпоредба. Съгласно чл. 16а, ал. 2 ЗДСл длъжностите, които могат да се заемат при непълно работно време, се определят в длъжностното разписание на съответната администрация, като дневната продължителност на непълното работно време не може да е по-кратка от 4 часа и по-дълга от 6 часа, т. е., за да е налице непълно работно време за определена длъжност, то тя трябва да е определена като такава в

длъжностното

разписание.

Видно от утвърденото длъжностно разписание със заповед № РД10-45/06.04.2026 г. на министъра на културата, за заеманата от жалбоподателят длъжност е извършена трансформация: от "главен експерт на непълно работно време" с 6-часов работен ден, в длъжност "главен експерт на пълно работно време" с 8-часов работен ден, която следва да бъде заета чрез провеждане на конкурс, за което е утвърдено и длъжностно разписание на длъжностите в Министерството на културата, в сила от датата на издаване на заповедта - 06.04.2026 г.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 10 от ЗДСл., органът по назначаване е издал оспорената заповед № РД10-45/06.04.2026 г. на министъра на културата, като фактическият състав на посочената разпоредба се изчерпва с определяне на длъжността за заемане на пълно работно време. Следва да бъде посочено още, че съгласно чл. 16а, ал. 3 от ЗДСл., във връзка с чл. 107, ал. 1, т. 10 от ЗДСл., не се допуска преназначаване на същата длъжност, ако тя бъде определена за заемане на пълно работно време. Възможността за заемане на определена длъжност на основание чл. 16а, ал. 1 ЗДСл. на непълно работно време съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗДСл е изключение от общото правило, че длъжностите за държавен служител се заемат след конкурс, каквото изискване по чл. 16а, ал. 1 ЗДСл на непълно работно време, не е налице. Целта на ЗДСл е длъжностите да се заемат след конкурс, за да се гарантира максимално добро кадрово обезпечаване на държавната администрация чрез конкуренция, основана на професионални качества - чл. 10, ал. 2 ЗДСл. В тези случаи посоченото основание дава право на органа по назначаване едностранно, без предизвестие да прекрати служебното правоотношение със служителя.

По този начин административният орган е упражнил оперативната си самостоятелност, като е извършил промяна касаеща длъжността, а именно да бъде определена за заемане при условията на пълно работно време. Тази трансформация не изключва приложението на чл. 107, ал. 1, т. 10 ЗДСл, като заеманата от Г. Т. длъжност е престанала да съществува при условията на непълно работно време и на нейно място в щатното разписание фигурира длъжност „главен експерт на пълно работно време“, която се заема при други условия и ред. Поради това процесното служебно

правоотношение е прекратено без предизвестие. Разпоредбата на чл. 16 а, ал. 3 от ЗДСл не допуска преназначаване на служителя, заемал длъжността на непълно работно време, на същата длъжност, но определена за заемане при пълно работно време.

Предвид изложените по – горе мотиви настоящият съдебен състав намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото, основателна е претенцията на представителя на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същата следва да бъде уважена в размер на 100 евро .

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на Г. В. Т., ЕГН: [ЕГН] адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. А27, срещу Заповед № РД 14-433/06.04.2026 г. на Министъра на културата, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката, на основание чл. 16а, ал. 3 във вр. с чл. 107, ал. 1, т. 10 от ЗДСл.

ОСЪЖДА Г. В. Т., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Министерството на културата, сумата от 100 /сто/ евро, съдебно-деловодни разноски по делото, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението, пред Върховния административен съд на Република България.